ara.cat
Biblioteca digital
Espai dels subscriptors
Subscriu-te
Inicia sessió
NÚVOL El digital de cultura
Menú
Agenda
Llibres
Art
Llengua
Escenes
Pantalles
Música
Pòdcast.cat
Biblioteca digital

Espai dels subscriptors
Més
Butlletins
Firmes
Premi de contes
Premis Núvol
Premi Memorial Margarida Xirgu
Ciència
Humor
Sa il·lustríssima
La ruta del jazz
Arxipèlag
Arquitectura
Educació
Serra d'Or
El Culturista
Ara Llegim
Lúdica
Segueix-nos:
Cerca

ART

GALERIES

Núria Picas, sota el signe de Taüll

El Museu de Valls i el Museu de Montserrat recuperen la trajectòria creativa de la pintora



— Teresa Costa-Gramunt

06/11/2026 - 16:05

Comparteix:

Núria Picas i Codina, nascuda l'any 1927, va morir gairebé centenària el 26 de gener del 2026. La pintora barcelonina sabia que es preparava una exposició i hi va col·laborar. Era la primera dedicada a la seva obra, però no l'ha arribat a veure. *Núria Picas, sota el signe de Taüll* és una exposició comissariada per **Bernat Puigdollers** i coproduïda juntament amb el **Museu de Montserrat** que podem visitar al **Museu de Valls** fins al 29 de novembre de 2026.



La trajectòria creativa de Núria Picas, una veu singular entre els llenguatges plàstics del segle XX que es van donar en l'àmbit català, va ser curta. Ara, a la vista de les obres exposades, es veu com resulta de significativa la seva vida dins la generació jove que es va desenvolupar en les segones avantguardes, aquelles que es van moure entre els Salons d'Octubre i el Cercle Mallol de l'Institut Francès. En un recorregut temporal que es mostra en una escenografia d'un atractiu fons vermell, destaca la seva personalitat pictòrica distanciada de **Ramon Calsina**, el seu mestre que sempre va admirar, però no va deixar que l'influís.

Conta la mateixa Núria Picas que l'any 1949 va visitar les col·leccions d'art romànic i que la van impressionar fortament. Tant que, en arribar a casa, va sentir l'impuls irrefrenable de pintar un mural a les parets.

Què té, l'art del romànic, que, travessant segles, va tocar tant de ple les fibres sensibles d'una jove pintora de vint-i-dos anys? L'expressivitat muda i contundent d'una iconografia va més enllà de la figuració, ja que plasma de manera hieràtica i frontal el simbolisme de formes essencials. L'art

romànic descriu una realitat que, després, a la vida tangible no es veu perquè és de matèria espiritual, arquetípica. El romànic s'inspira en l'art bizantí: posa imatge a l'experiència interior de la santedat o de la divinitat representada. L'art romànic expressa el misteri que es viu en la contemplació.

A la influència del romànic s'hi sumarà la impressió visual dels vitralls medievals de la catedral de Chartres, que també van deixar un fort impacte en el llenguatge plàstic de Picas. Amb el seu traç ja segur, la jove pintora endolceix els encontorns de les seves figures que van prenent la viva coloració dels vitralls.

Mai no es veuen angles, en les seves obres, com sí que es detecten en pintors que, com ella, van ser convidats a participar en aquell moviment de recuperació de les esglésies cremades i destruïdes amb la Guerra Civil. Algunes d'aquestes pintures, obra d'artistes ara tan reconeguts com Tàpies, Subirachs, Guinovart, Ràfols-Casamada, Cardona Torrandell o Claude Collet, acompanyen i contextualitzen el recorregut visual de l'exposició de Núria Picas. Aquesta companyia d'estètiques diferents, però igualment d'experimentals com la de la pintora, completa l'atmosfera al caliu de la qual Picas va treballar les seves millors obres entre els anys quaranta i cinquanta: olis que imanten la mirada de l'espectador en la seva particularitat adquirida a través de la línia negra que delimita les imatges, aquestes prenen més intensitat i expressivitat per la lluminositat dels colors. I per unes mans desproporcionadament grans que en alguns casos arriben a embolcallar la figura.

En el romànic, les mans més grans del normal tenen una funció simbòlica i teològica. En Núria Picas les mans engrandides volen expressar la seva funció humana. Des que els humans ens vam posar dempeus, les mans han format part del procés d'humanització: hem acaronat, bressolat i guarit, hem collit fruits dels arbres, hem cuinat i modelat ceràmica, hem inventat estris útils per allargar la funció de les mans, i amb les mans hem traçat el món conegut a les parets de les coves…

La pintura de Núria Picas, que en els seus inicis ja tenia un estil proper al primitivisme, es va inspirar en l'art romànic pirinenc, present en les esglésies de Taüll: Santa Maria i Sant Climent. Aquest art, que també va enamorar Picasso, va acabar de quallar en l'estil que la caracteritza, un estil tan poc conegut pel fet de no haver prodigat el seu trajecte artístic més enllà dels anys setanta.

L'exposició *Núria Picas, sota el signe de Taüll* —una encertada narrativa de Bernat Puigdollers per il·luminar la percepció de l'estil pictòric de Núria Picas— pal·lia aquest oblit a les portes del centenari d'una pintora de talent que es va avançar al Grup Taüll. Aquest col·lectiu de vida efímera creat l'any 1954 per Tàpies, Cuixart, Guinovart, Tharrats, Aleu, Mercadé i Muixart, defensava l'art nou contra l'art comercial i oficial del règim, com també ho va fer la pintora Núria Picas amb les seves peces fora del cànon franquista seguint, d'acord amb els temps i amb segell propi, l'expressivitat i el viu cromatisme del nostre romànic.

Su te a Núvol
Fes-te subscriptor de Núvol i gaudeix d'un munt d'avantatges


Descarrega't els nostres ebooks


Descomptes i invitacions


Sortejos de llibres


Revistes en paper a domicili

Subscriu-t'hi ara!

Bernat Puigdollers | Museu de Montserrat | Museu de Valls | Núria Picas

COMENTARIS

→ Inicia sessió per deixar un comentari

TAMBÉ ET POT INTERESSAR



Exposició

I si preguntéssim més a les dones de la nostra família?

— Vittoria Mayorga



Properament

La cultura desborda els espais que l'acullen

— Jaume Forés Juliana



Crítica

La Carme, la carn i el karma

— Ana Prieto Nadal

EN PORTADA



Properament
La cultura desborda els espais que l'acullen

— **Jaume Forés Juliana**

Exposició

I si preguntéssim més a les dones de la nostra família?

— **Vittoria Mayorga**

Properament

Tria i remena per la universitat

— **Txell Plana**

Crítica

Lluki Valverde, un àngel endrogat rumbejant per Barcelona

— **Ferran Mestre**

NÚVOL

Segueix-nos:

© Núvol.com 2026 Avís legalPolítica de privacitatNormes de participació

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència · Institut Català de les Empreses Culturals · Generalitat de Catalunya